

Cartea lui Daniel - Numărul șaizeci și nouă

Dezvăluirea ciclului generațional: cele patru urâciuni ale adventismului

Jeff Pippenger

2024-02-02

Dumnezeu nu Se schimbă niciodată și, prin urmare, adventismul este judecat în a patra sa generație.

„Și a strigat către omul îmbrăcat în in, care avea călimara de scriitor la brâu; și Domnul i-a zis: Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul ei. Iar celorlalți le-a zis în auzul meu: Mergeți după el prin cetate și loviți: ochiul vostru să nu cruțe și să n-aveți milă: ucideți cu desăvârșire pe bătrân și pe tânăr, pe fecioare, pe copilași și pe femei; dar să nu vă apropiați de niciun om asupra căruia este semnul; și începeți de la Locașul Meu cel Sfânt. Atunci au început cu bătrânii care erau înaintea casei.”

„Isus urmează să părăsească tronul îndurării din sanctuarul ceresc pentru a Se îmbrăca cu veșmintele răzbunării și a-Și revărsa mânia, prin judecăți, asupra acelor care nu au răspuns luminii pe care Dumnezeu le-a dat-o. «Pentru că sentința împotriva unei fapte rele nu se execută îndată, de aceea inima fiilor oamenilor este pe deplin hotărâtă în ei să facă răul.» În loc să fie înmuiați de răbdarea și lungă îngăduință pe care Domnul le-a arătat-o, cei care nu se tem de Dumnezeu și nu iubesc adevărul își împietresc inimile pe calea lor rea. Dar există limite chiar și pentru îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu, iar mulți depășesc aceste hotare. Ei au trecut dincolo de limitele harului și, de aceea, Dumnezeu trebuie să intervină și să-Și apere propria onoare.”

Kuhusu Waamori, Bwana alisema: “Katika kizazi cha nne watarudi hapa tena; kwa maana uovu wa Waamori haujakamilika bado.” Ingawa taifa hili lilikuwa dhahiri kwa sababu ya ibada yake ya sanamu na upotovu wake, lilikuwa bado halijajaza kikombe cha uovu wake, wala Mungu hangetoa amri ya kuangamizwa kwake kabisa. Watu walipaswa kuuona uweza wa kimungu ukidhihirishwa kwa namna iliyo wazi, ili waachwe bila udhuru. Muumba mwenye huruma alikuwa tayari kuvumilia uovu wao mpaka kizazi cha nne. Kisha, kama isingonekana badiliko lolote la kuwa bora, hukumu Zake zingewashukia.

„Cu o exactitate fără greș, Cel Infinit ține încă socoteală cu toate națiunile. În timp ce îndurarea Sa este oferită prin chemări la pocăință, această socoteală va rămâne deschisă; dar, când cifrele ajung la o anumită măsură pe care Dumnezeu a hotărât-o, începe lucrarea mâniei Sale. Socoteala se încheie. Răbdarea divină încetează. Nu mai este nici o mijlocire a îndurării în favoarea lor.”

„Profetul, privind de-a lungul veacurilor, a avut înaintea privirii sale acest timp. Națiunile acestei epoci au fost beneficiarele unor îndurări fără precedent. Cele mai alese dintre binecuvântările cerului le-au fost date, dar împotriva lor sunt scrise o mândrie tot mai mare, lăcomie, idolatrie, dispreț față de Dumnezeu și o josnică nerecunoștință. Ele își încheie cu

repeziciune socoteala cu Dumnezeu.”

“그러나 나를 떨게 하는 것은 가장 큰 빛과 특권을 받아 온 자들이 널리 퍼진 불의에 오염되었다는 사실이다. 불의한 자들에게 둘러싸여 그들의 영향을 받아, 진리를 공언하는 자들 가운데서도 많은 이들이 냉랭해졌으며, 악의 강한 물결에 휩쓸리고 있다. 참된 경건과 거룩함에 가해지는 보편적인 조소는 하나님과 밀접하게 연결되지 않는 자들로 하여금 그분의 율법에 대한 경외심을 잃게 만든다. 만일 그들이 빛을 따르고 마음으로부터 진리에 순종하고 있다면, 이 거룩한 율법이 이처럼 멸시받고 제쳐질수록 그들에게는 더욱 귀하게 여겨질 것이다. 하나님의 율법에 대한 불경이 더욱 분명히 드러날수록, 그 율법을 지키는 자들과 세상 사이의 구분선은 더욱 뚜렷해진다. 한 부류에게서는 하나님의 계명들에 대한 사랑이 증가하고, 다른 한 부류에게서는 그것들에 대한 경멸이 증가함에 따라, 그 사랑은 더욱 커진다.”

“Criza se apropie cu repeziciune. Cifrele care cresc rapid arată că timpul cercetării lui Dumnezeu a ajuns aproape. Deși nu dorește să pedepsească, totuși va pedepsi, și aceasta curând. Cei care umblă în lumină vor vedea semne ale primejdiei care se apropie; dar nu trebuie să stea liniștiți, într-o așteptare nepăsătoare a pieirii, mângâindu-se cu credința că Dumnezeu Își va adăposti poporul în ziua cercetării. Departe de așa ceva. Ei trebuie să înțeleagă că este datoria lor să lucreze cu sânguință pentru a-i salva pe alții, privind cu credință puternică spre Dumnezeu pentru ajutor. „Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

„Plămădeala evlaviei nu și-a pierdut cu totul puterea. În vremea când primejdia și descurajarea bisericii sunt cele mai mari, mica ceată care stă în lumină va suspina și va striga din pricina urâciunilor care se săvârșesc în țară. Dar mai ales rugăciunile lor se vor înălța pentru biserică, deoarece membrii ei se poartă după felul lumii.

„Rugăciunile stăruitoare ale acestei mici rămășițe credincioase nu vor fi în zadar. Când Domnul Se va arăta ca răzbunător, El va veni și ca ocrotitor al tuturor acelor care au păstrat credința în curăția ei și s-au păstrat neîntinați de lume. Tocmai în acest timp Dumnezeu a făgăduit să facă dreptate aleșilor Săi, care strigă către El zi și noapte, deși multă vreme îi lasă să aștepte.”

Porunca este: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul lui.” Acești oameni care suspinau și gemeau vestiseră cuvintele vieții; ei muștraseră, sfătuiseră și stăruiseră cu rugăminți. Unii care Îl dezonoraseră pe Dumnezeu s-au pocăit și și-au smerit inimile înaintea Lui. Dar slava Domnului se depărtase de la Israel; deși mulți continuau încă formele religiei, puterea și prezența Sa lipseau.” Testimonies, volumul 5, 207–210.

Exemplul judecății lui Dumnezeu pe care Sora White îl identifică în pasaj este judecata adusă asupra cetății Ierusalimului, care în zilele din urmă este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Judecata este finalizată la legea duminicală, căci acolo sunt imprimat sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei. Capitoul opt din Ezechiel identifică patru urâciuni în intensificare progresivă. Primul verset subliniază că viziunea trebuie înțeleasă chiar înainte de încheierea timpului de probă,

prin indicarea zilei a cincea din luna a șasea a anului al șaselea.

Ezekiel nije morao uključiti tu povijesnu referentnu točku. Mogao je jednostavno napisati: „I dogodi se, dok sjedjah u svojoj kući i starješine Judine sjedahu preda mnom, da ruka Gospoda Boga ondje pade na me.” Činjenica da je uključio referencu na dan prijete „666” proročka je referenca za proučavatelje proroštva. Referenca za one koji imaju pobjedu nad brojem imena Zvijeri i poznaju „666” jest sastavni dio Otkrivenja Isusa Krista, koje se otpećuje neposredno prijete nego što se završi vrijeme kušnje. Oni to znaju jer su oni narod Božji, koji, prema Petru, „nekada niste bili narod Božji.”

În 1 Petru, capitolul doi, cei care sunt acum poporul lui Dumnezeu „au gustat că Domnul este plin de har”. Ei sunt aceia care, în sens profetic, au „mâncat” Cuvântul lui Dumnezeu, spre deosebire de cei care au refuzat să mănânce Cuvântul lui Dumnezeu. Toți prorocii vorbesc despre zilele de pe urmă, iar în Ioan, capitolul șase, Isus a dat mesajul că ucenicii Săi trebuie să mănânce trupul Său și să bea sângele Său. În acel capitol, ucenicii care au refuzat să mănânce trupul Său și să bea sângele Său au făcut aceasta în versetul șaiszeci și șase.

De atunci, mulți dintre ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El. Ioan 6:66.

Cei înțelepți, care mănâncă trupul și beau sângele lui Hristos în zilele de pe urmă, înțeleg că Hristos, ca Palmoni, este Numărătorul Minunat și Îi recunosc semnătura atunci când le este prezentată. Numărul „665”, din versetul de deschidere al capitolului opt din Ezechiel, se află acolo, pentru oricine dorește să vadă, arătând că el identifică cel puțin două puncte profetice importante. Primul este că solia trebuie înțeleasă ca acoperind o perioadă de timp dinaintea legii duminicale. Al doilea este că numărul „666” se află într-unul dintre doar două versete din cartea Apocalipsa, care este calificat prin identificarea faptului că „cei înțelepți” vor înțelege în zilele de pe urmă.

Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om; și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase. Apocalipsa 13:18.

“Înțelepții” care înțeleg sporirea cunoștinței în zilele de pe urmă, când Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată, vor ști că „666” este un simbol profetic important, căci ei vor fi dobândit biruință asupra numărului. Prin urmare, Ezechiel introduce în capitolul opt o răzvrătire în intensificare, reprezentată prin patru urâciuni crescânde. Cea din urmă îi identifică pe cei neînțelepți ca închinându-se soarelui, marcând astfel judecata Ierusalimului (Adventismului), în zilele de pe urmă. Acea judecată are loc în a patra generație. Cele patru urâciuni sunt simbolurile celor patru generații ale Adventismului Laodicean.

Prima generație a început în anul 1863, odată cu răzvrătirea împotriva jurământului lui Moise de „șapte ori”. Douăzeci și cinci de ani mai târziu, s-a manifestat răzvrătirea din 1888. Treizeci și unu de ani mai târziu, a avut loc răzvrătirea din 1919, reprezentată de cartea lui W. W. Prescott, „The Doctrine of Christ”. Treizeci și opt de ani după aceea, în 1957, a avut loc răzvrătirea reprezentată de cartea „Questions on Doctrine”. Vom începe acum să demonstrăm de ce aceste patru repere se aliniază cu cele patru urâciuni din Ezechiel opt.

În 1863, adventismul laodicean a introdus o nouă hartă pentru a înlocui cele două hărți care reprezentaseră împliniri ale poruncii din capitolul doi al lui Habacuc: „scrie vedenia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor.” Harta din 1863 a eliminat „șapte vremi” din ilustrația profetică, așa cum se aflaseră pe cele două hărți sacre împreună cu 1260, 1290 și 1335. În Habacuc, porunca arăta că tablele (la plural) aveau să fie publicate într-un mod în care „cel ce o va citi să poată alerga.” Harta din 1863 era atât de departe de țintă, încât a necesitat o foaie explicativă care să o însoțească. Nu era posibil să privești harta din 1863 și să „alergi” fără un material explicativ suplimentar.

Și Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie vedenia și fă-o lămurită pe table, pentru ca cel ce o citește să poată alerga.” Habacuc 2:2.

Graficul din 1863 era un contrafăcut conceput pentru a ascunde adevărul, întocmai cum a văzut William Miller în visul său. Cele două grafice sacre erau simbolul legământului pe care Hristos l-a făcut cu poporul care tocmai adoptase poziția de adevăratul corn protestant al fiarei pământului. Aceste două grafice reprezentau un simbol al relației de legământ dintre milleriți și Hristos, care a venit deodată la templul Său în 1844, iar când a venit, El a venit ca Solul Legământului. Israelul antic ilustrează Israelul modern, iar când Hristos a scos Israelul antic din robia Egiptului, El a prefigurat vremea când urma să scoată Israelul modern din robia celor o mie două sute șaizeci de ani de dominație papală. Sora White susține în mod repetat aceste două istorii ca istorii paralele.

„Asupra noastră strălucește lumina acumulată a veacurilor trecute. Relatarea uitării lui Israel a fost păstrată pentru luminarea noastră. În această epocă, Dumnezeu Și-a întins mâna ca să adune la Sine un popor din orice neam, seminție și limbă. În mișcarea adventă, El a lucrat pentru moștenirea Sa, după cum a lucrat pentru israeliți, conducându-i afară din Egipt. În marea dezamăgire din 1844, credința poporului Său a fost pusă la probă, așa cum a fost cea a evreilor la Marea Roșie.” Testimonies, volumul 8, 115, 116.

Când Domnul a intrat în legământ cu Israelul din vechime, El a dat două table pentru a reprezenta relația de legământ. Când Domnul a intrat în legământ cu Israelul modern, El a dat două table pentru a reprezenta relația de legământ. Cele două table ale Celor Zece Porunci prefigurează cele două table ale lui Habacuc. El le-a dat cele două table la scurt timp după trecerea Mării Roșii, pe care Sora White o pune în corespondență cu marea dezamăgire din 1844. La scurt timp după 1844, în termenii istoriei profetice, Domnul a produs a doua tablă. Israelul din vechime a fost făcut depozitarul Legii lui Dumnezeu, iar Israelul modern a fost făcut depozitarul nu numai al Legii lui Dumnezeu, ci și al acelor mari adevăruri profetice.

„Dumnezeu a chemat biserica Sa în acest timp, așa cum a chemat pe Israelul din vechime, să stea ca o lumină pe pământ. Prin puternicul satâr al adevărului, prin solile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, El i-a despărțit de biserici și de lume, pentru a-i aduce într-o sfântă apropiere de Sine. El i-a făcut păstrătorii Legii Sale și le-a încredințat marile adevăruri ale profeției pentru acest timp. Asemenea sfintelor oracole încredințate Israelului din vechime, acestea sunt un depozit sacru care trebuie să fie transmis lumii.” Testimonies, volumul 5, 455.

Primele două Porunci arată ura lui Dumnezeu față de idolatrie, iar în aceste prime două Porunci El arată că judecata se împlinește până la al treilea și al patrulea neam, căci El Se arată a fi un Dumnezeu gelos.

„Zakon tada nije bio izgovoren isključivo radi dobrobiti Jevreja. Bog ih je počastvovao time što ih je učinio čuvarima i zaštitnicima svog zakona, ali on je trebalo da se čuva kao sveti zalog za ceo svet. Propisi Dekaloga prilagođeni su celom čovečanstvu i dati su za pouku i upravljanje svima. Deset propisa, kratkih, sveobuhvatnih i autoritativnih, obuhvataju čovekovu dužnost prema Bogu i prema svom bližnjem; a sve se zasniva na velikom temeljnom načelu ljubavi. ‘Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i bližnjega svojega kao samoga sebe.’ Luka 10:27. Vidi takođe Ponovljeni zakon 6:4, 5; Levitska 19:18. U Deset zapovesti ova načela su razrađena do pojedinosti i učinjena primenljivim na čovekovo stanje i okolnosti.”

„Să nu ai alți dumnezei înaintea Mea.”

„Iehova, Cel veșnic, de Sine existent, necreat, El Însuși Izvorul și Susținătorul tuturor, este singurul îndreptățit la reverență și închinare supremă. Omului îi este interzis să dea oricărui alt obiect primul loc în afecțiunile sale sau în slujirea sa. Orice prețuim și tinde să ne micșoreze dragostea pentru Dumnezeu ori să împiedice slujirea care I se cuvine, din aceea ne facem un dumnezeu.

„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în cer, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ; să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești.”

„A doua poruncă interzice închinarea adusă adevăratului Dumnezeu prin chipuri sau asemănări. Multe neamuri păgâne pretindeau că imaginile lor erau simple reprezentări sau simboluri prin care era adorată Dumnezeirea, dar Dumnezeu a declarat că o astfel de închinare este păcat. Încercarea de a-L reprezenta pe Cel Veșnic prin obiecte materiale ar coborî concepția omului despre Dumnezeu. Mintea, abătută de la desăvârșirea infinită a lui Iehova, ar fi atrasă spre făptură mai degrabă decât spre Creator. Și, pe măsură ce concepțiile sale despre Dumnezeu ar fi coborâte, tot astfel omul ar deveni degradat.”

«Eu, o Senhor teu Deus, sou Deus zeloso.» A relação íntima e sagrada de Deus com o Seu povo é representada sob a figura do matrimónio. Sendo a idolatria adultério espiritual, o desagrado de Deus contra ela é apropriadamente chamado zelo. Patriarcas e Profetas, 305, 306.

Invidia lui Dumnezeu se manifestă în mod deosebit împotriva idolatriei și nu este o coincidență faptul că prima urâciune din capitolul opt al cărții lui Ezechiel este „un chip al geloziei”.

I rozegrało się to w szóstym roku, w szóstym miesiącu, piątego dnia miesiąca, gdy siedziałem w moim domu, a starsi Judy siedzieli przede mną, że spoczęła tam na mnie ręka Pana Boga. I ujrzałem, a oto coś na podobieństwo postaci wyglądającej jak ogień: od wyglądu jego bioder w dół — ogień, a od jego bioder w górę — jakby blask, jak barwa bursztynu. I wyciągnął coś na kształt ręki, i uchwycił mnie za pukiel włosów mojej głowy; a duch podniósł mnie między ziemię a niebo i przeniósł mnie w widzeniach Bożych do Jeruzalemu, do wejścia bramy wewnętrznej, zwróconej ku północy, gdzie znajdowało się miejsce obrazu zazdrości, który

pobudza do zazdrości. A oto chwała Boga Izraela była tam, zgodnie z widzeniem, które ujrzałem na równinie. Wtedy rzekł do mnie: Synu człowieczy, podnieś teraz swoje oczy ku północy. Podniosłem więc swoje oczy ku północy, a oto po stronie północnej, przy bramie ołtarza, ten obraz zazdrości przy wejściu. Ezechiela 8:1–5.

Chipul geloziei este cea dintâi dintre cele patru urâciuni tot mai grave care îi sunt arătate lui Ezechiel. Chipul geloziei reprezintă începutul primei dintre cele patru generații de răzvrătire tot mai accentuată în adventism. Prima generație a început în 1863.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Fiecare dintre profeții din vechime a vorbit mai puțin pentru timpul lor decât pentru al nostru, astfel încât profețirea lor este în vigoare pentru noi. «Și toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde și au fost scrise pentru avertizarea noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.» 1 Corinteni 10:11. «Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru noi slujeau ei aceste lucruri, care acum v-au fost vestite de cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer, lucruri în care chiar îngerii doresc să privească.» 1 Petru 1:12....”

„Biblia și-a adunat și a legat laolaltă comorile pentru această ultimă generație. Toate marile evenimente și toate actele solemne din istoria Vechiului Testament s-au repetat și se repetă în biserică în aceste zile de pe urmă.” Selected Messages, book 3, 338, 339.